

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „REAL HAND COOKED” – zgłoszenie nr 9 062 688

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 842/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 64, 75, 76 i 83 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne/ Komisja

(Sprawa T-843/14)

(2015/C 056/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Niemcy) i Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francja)
(przedstawiciele: adwokaci F. Puel i E. Durand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej ze względu na postępowanie przed Sądem, które naruszyło wymogi związane z zachowaniem rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia;

a w konsekwencji,

- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty stosownego i pełnego odszkodowania za szkody majątkowe i niemajątkowe poniesione przez skarżące ze względu na bezprawne zachowanie Unii, odpowiadającego następującym kwotom, wraz z odsetkami wyrównawczymi i za zwłokę według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, powiększonej o dwa punkty procentowe, od daty wniesienia skargi:

- 1 193 467 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku zapłaty dodatkowych odsetek ustawowych od nominalnej kwoty sankcji po upływie rozsądnego terminu;
- 187 571 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku dodatkowych płatności w związku z gwarancją bankową po upływie rozsądnego terminu;

- 2 000 000 EUR z tytułu utraconych zysków lub strat poniesionych w wyniku „niepewności”, oraz
- 500 000 EUR z tytułu szkód niemajątkowych;
- tytułem ewentualnym, jeżeli zostanie uznane, że kwotę poniesionej szkody należy oszacować ponownie, zarządzenie zasięgnięcia opinii biegłego zgodnie z art. 65 lit. d), art. 66 § 1 i art. 70 regulaminu postępowania przed Sądem;
- w każdym wypadku obciążenie Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą jeden zarzut, a mianowicie naruszenie art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na zbyt długi czas postępowania przed Sądem, a tym samym naruszenie ich prawa podstawowego do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2014 r. – GHC/Komisja

(Sprawa T-847/14)

(2015/C 056/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH (Hamburg, Niemcy) (pełnomocnik: adwokat D. Lang)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 7920 z dnia 31 października 2014 r., a także przyznanej skarżącej na rok 2015 kwoty w odniesieniu do wprowadzania do obrotu częściowo fluoryzowanych węglowodorów w zakresie, w jakim ustalono zbyt niską wartość referencyjną dla skarżącej i przyznano jej zbyt niską kwotę za 2015 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie rozporządzenia (UE) nr 517/2014⁽¹⁾
 - Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że strona pozwana ustaliła dla niej zbyt niską wartość referencyjną i przyznała jej zbyt niską kwotę za rok 2015. Twierdzi ona, że przy dokonywaniu obliczeń Komisja uwzględniła zmiany stanu zapasów w latach referencyjnych.
 - Strona skarżąca utrzymuje, że brzmienie, geneza, systematyka oraz sens i cel rozporządzenia nr 517/2014 nie uzasadniają uwzględnienia zmiany stanu zapasów.
 - W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że roczna zmiana stanu zapasów nie jest miarodajna dla ustalenia rzeczywiście wprowadzonych do obrotu ilości, w odniesieniu do importerów i eksporterów niebędących producentami, ale przeinacza wynik tego ustalenia na niekorzyść strony skarżącej.
2. Zarzut drugi: naruszenie zasady równości wyrażonej w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
 - Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że ze została ona bezprawnie pokrzywdzona w efekcie uwzględnienia rocznej zmiany stanu zapasów w latach referencyjnych w odniesieniu do importerów, którzy pozbyli się swych zapasów w trakcie roku referencyjnego i nie przechowywali ich po zakończeniu danego roku referencyjnego.